

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04079/19-49

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 3. března 2020 takto:

■■■■■ nar. ■■■■■ trvale bytem ■■■■■

- I. se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušil některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nařízení (EU) 2016/679, kterého se jako správce osobních údajů dopustil ve formě nepřímého úmyslu tím, že od blíže nezjištěné doby, nejméně však od měsíce ledna 2019, a nejméně pak do dne 5. ledna 2020 provozoval kamerový systém se záznamem skládající se ze dvou kamer umístěných na jeho rodinném domě na adrese ■■■■■ ■■■■■, kterým monitoroval kromě nemovitosti ve svém vlastnictví též veřejné prostranství v ulici ■■■■■ a sousední nemovitosti (obytné domy, restaurace, bar a venkovní posezení restaurace), a takto pořízené audiovizuální záznamy z kamerového systému dále prostřednictvím e-mailových zpráv rozesílal vedení, zastupitelům a vybraným úředníkům města ■■■■■ Krajskému úřadu ■■■■■ Ministerstvu vnitra, Ministerstvu spravedlnosti, Obvodnímu oddělení Policie České republiky v ■■■■■ Městské policii ■■■■■ TV Prima, TV Nova, mluvčímu prezidenta republiky a dalším adresátům,

čímž porušil povinnost stanovenou čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze na základě některého právního důvodu upraveného v písm. a) až f) tohoto ustanovení,

- II. za což se mu podle § 35 písm. b) a zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s čl. 83 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

pokuta ve výši 5.000 Kč
(slovy pět tisíc korun českých)

III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem nebo přiloženou poštovní poukázkou na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol rodné číslo, konstantní symbol 1148 (v případě poštovní poukázky 1149).

Odůvodnění

Řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. v souvislosti s nepřiměřeným zaznamenáváním veřejného prostranství kamerovým systémem a neodůvodněným rozesíláním těchto záznamů neoprávněným subjektům bylo Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zahájeno příkazem čj. UOOU—04079/19-23 ze dne 13. ledna 2020, který byl obviněnému, [REDAKCE] doručen dne 27. ledna 2020. Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál shromážděný na základě podnětu Městského úřadu [REDAKCE] Oddělení pohledávek a přestupků, se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 2. května 2019, doručený Úřadu dne 10. května 2019, a následně doplněný dne 21. června 2019.

K aplikaci právních předpisů je nezbytné uvést, že dne 24. dubna 2019 nabyl účinnosti zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, který navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie, tj. nařízení (EU) 2016/679. Vzhledem ke skutečnosti, že během páčání protiprávního jednání obviněného došlo ke změně právní úpravy, musel správní orgán s ohledem na trvalý charakter porušení specifikovaných ve výrocích tohoto příkazu posuzovat odpovědnost účastníka řízení za jeho protiprávní jednání dle právní úpravy účinné v době, kdy došlo k dokončení jednání. Je přitom zjevné, že toto jednání trvalo nejméně do 5. ledna 2020. Správní orgán tedy posuzoval jednání obviněného podle zákona č. 110/2019 Sb.

Dne 13. ledna 2020 vydal správní orgán příkaz, kterým uložil obviněnému pokutu ve výši 5.000 Kč. Na základě včas podaného odporu byl příkaz v souladu s § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. zrušen a v řízení se pokračovalo.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že obviněný v měsíci lednu 2019 rozšířil svůj kamerový systém umístěný na rodinném domě na adrese [REDAKCE] a minimálně od té doby jím prostřednictvím dvou kamer nepřetržitě monitoroval veřejná prostranství v ulici [REDAKCE] (chodník před domem čp. [REDAKCE] a dále chodník a protější budovu čp. [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] kdy byly monitorovány vchody do těchto budov, a to včetně restauračních zařízení [REDAKCE] a bar [REDAKCE]), dále byl monitorován prostor parčíku v [REDAKCE] ulici, tj. pozemek parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] na němž je umístěno venkovní posezení restaurace [REDAKCE], a v souvislosti s tím i přilehlá prostranství, a to až na roh ulic [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pořízené audiovizuální záznamy z předmětného kamerového systému pak obviněný opakovaně prostřednictvím e-mailových zpráv rozesílal vedení, zastupitelům a vybraným úředníkům města [REDAKCE], Krajskému úřadu [REDAKCE], Ministerstvu vnitra, Ministerstvu spravedlnosti, Obvodnímu oddělení Policie České republiky v [REDAKCE], Městské policii [REDAKCE] TV Prima, TV Nova, mluvčímu prezidenta republiky a dalším adresátům (a to z e-mailové adresy obviněného [REDAKCE] na tyto e-mailové adresy:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED], přičemž tyto e-mailové zprávy byly odeslány minimálně ve dnech 19. října 2019, 30. listopadu 2019, 21. prosince 2019, 25. prosince 2019, 28. prosince 2019 a 5. ledna 2020).

Na základě podnětu Městského úřadu [REDACTED] správní orgán dne 6. listopadu 2019 vyzval obviněného podle § 54 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., ve spojení s § 65 tohoto zákona, k neprodlené nápravě protiprávního stavu, a to tím, že uvedený kamerový systém přenastaví tak, aby zabíral pouze nemovitost v jeho vlastnictví (případně přiměřené veřejné prostranství k zajištění bezpečnosti jeho nemovitosti), a dále tím, že se zdrží dalšího šíření záznamů z kamerového systému. Obviněný byl zároveň upozorněn, že nedojde-li k nápravě ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy, Úřad ve věci zahájí řízení o přestupku, jak mu ukládá § 54 odst. 2 písm. d) zákona č. 110/2019 Sb.

Dne 19. listopadu 2019 obviněný telefonicky kontaktoval JUDr. Jiřího Žúrka, pověřeného řízením odboru dozoru Úřadu, přičemž mu sdělil, že zváží úpravu nastavení kamerového systému a rovněž okruh subjektů, kterým předmětné záznamy zasílá. Své písemné vyjádření s odůvodněním monitorování konkrétních prostorů pak slíbil Úřadu poskytnout do konce měsíce listopadu 2019. V návaznosti na tento hovor obviněný Úřadu téhož dne zaslal e-mailovou zprávu, v níž uvedl, že má na úpravu nastavení kamerového systému domluveného technika, nicméně je přesvědčen, že kamerový systém užívá oprávněně, když s jeho pomocí chrání životy, zdraví a majetek sebe a svých rodinných příslušníků. Obsahem dalších e-mailových zpráv zaslaných obviněným Úřadu dne 19. listopadu 2019, 20. listopadu 2019, 21. listopadu 2019, 30. listopadu 2019, 6. prosince 2019, 8. prosince 2019, 10. prosince 2019, 12. prosince 2019, 20. prosince 2019, 21. prosince 2019, 25. prosince 2019, 28. prosince 2019 a 5. ledna 2020 (kdy má Úřad naposledy potvrzeno, že je záznam z kamerového systému pořizován v nepřiměřeném rozsahu) však byla pouze obecná tvrzení obviněného o údajném porušování jeho práv a protiprávním jednání jiných osob v lokalitě jeho bydliště, případně též s audiovizuálními záznamy veřejného prostranství, a to nadále v nepřiměřeném rozsahu. K předmětu výzvy Úřadu ze dne 6. listopadu 2019 se obviněný již blíže nevyjádřil, ani Úřad neinformoval o jakýchkoliv jím přijatých opatřeních.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán ve věci zahájil řízení o přestupku příkazem čj. UOUU—04079/19-23 ze dne 13. ledna 2020, který byl obviněnému doručen dne 27. ledna 2020, a kterým mu byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč. Na základě včas podaného odporu byl příkaz zrušen.

K předmětu řízení se obviněný následně v e-mailové zprávě ze dne 28. ledna 2020 vyjádřil tak, že dne 17. ledna 2020 měl splnit povinnost přenastavení kamerového systému zaplnotváním části hledí kamery, když lhůtu 10 dnů stanovenou v původní výzvě Úřadu nebylo možné dodržet pro zaneprázdněnost technika, který kamery instaloval. Obviněný dále uvedl, že vmezidobí měly být kamery zapnuté jen v době nočního klidu za účelem monitorování protiprávních jednání, ke kterým dle názoru obviněného na předmětném veřejném prostranství pravidelně dochází. Z toho důvodu je pak obviněný nadále přesvědčen, že na pořizování kamerových záznamů v ulici [REDAKCE] i přilehlém okolí má oprávněný zájem. Obviněný argumentoval též tím, že při instalaci kamerového systému zjišťoval názor majitelů sousedních domů a kolemjdoucích osob, přičemž tito se měli vyjadřovat kladně. Obviněný Úřadu zaslal též upravený záznam z kamery, na kterém je znatelný částečný rastr záběru, nicméně je stále zabírána většina prostoru přilehlé ulice [REDAKCE] vč. celého chodníku.

K předmětu řízení lze konstatovat, že dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Informace, které obviněný zpracovává o osobách nahraných jeho kamerovým systémem jsou zcela zjevně osobními údaji ve smyslu čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť se jedná o informace o identifikovatelných osobách (když fyzická osoba je identifikovatelná, pokud ze snímku, na němž je zachycena, jsou patrné její charakteristické rozpoznávací znaky, zejména obličej, a na základě propojení rozpoznávacích znaků s dalšími disponibilními údaji je možná plná identifikace osoby, stejně tak jako informace o tom, jakým způsobem se taková osoba chovala).

Dle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Obviněný v rámci své činnosti nepochybně zpracovává osobní údaje o osobách nahraných jeho kamerovým systémem, neboť je z tohoto kamerového systému pořizován záznam, tedy shromažďuje, uchovává a dále používá a rozesílá prostřednictvím e-mailových zpráv.

Dle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 se správcem rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů. Obviněný je ve vztahu k jím zpracovávaným osobním údajům nahrávaných osob v postavení správce osobních údajů, neboť to byl on, kdo rozhodl o instalaci kamer a pořizování záznamů, přičemž stanovil účel (zajištění bezpečnosti jeho nemovitosti) i prostředky (monitorování osob prostřednictvím kamerového systému a rozesílání pořízených záznamů jednotlivým adresátům prostřednictvím e-mailových zpráv).

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda by zpracování bylo možné podřadit pod čl. 2 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, tedy zda se nejedná o zpracování, které provádí fyzická osoba v průběhu výlučně osobních či domácích činností. Za takové zpracování je nutno podle správního orgánu považovat zpracování osobních údajů, které slouží výlučně fyzické osobě

nebo její domácnosti pro naplňování a zajišťování osobních nebo rodinných záležitostí. Správní orgán považuje za určující při zvážení, dochází-li ke zpracování v průběhu výlučně osobních či domácích činností či nikoliv, to, zda jej lze považovat za legální (tzn., zda je v souladu s dalšími právními předpisy) a zda je stanovený účel legitimní, tj. zejména tedy nesmí docházet k neoprávněnému zásahu do práv jiných osob. Ochrana vlastního majetku je přitom účelem nepochybně legitimním. Nicméně v daném případě byl účel zpracování stanovený v čl. 2 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2016/679 vzhledem k rozsahu monitorovaných prostor podle názoru správního orgánu překročen, a to tím, že obviněný nemonitoroval pouze svůj vlastní majetek, nýbrž extenzivním způsobem i veřejná prostranství a pozemky ve vlastnictví třetích osob. V souladu se shora uvedeným proto správní orgán dospěl k závěru, že předmětné zpracování osobních údajů není zpracováním prováděným výlučně pro osobní potřebu obviněného, a že se na něj budou vztahovat všechny povinnosti stanovené nařízením (EU) 2016/679.

Zpracování osobních údajů musí být vždy v souladu se základními zásadami, které jsou zakotveny v čl. 5 nařízení (EU) 2016/679. Tyto zásady představují základní pravidla, od nichž se odvíjejí všechny procesy zpracování, a zároveň jsou též nejdůležitějšími principy, které správci určují, jak má s osobními údaji nakládat.

Jednou z těchto zásad je zásada zákonnosti stanovená v čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, podle které musí být osobní údaje zpracovávány ve vztahu k subjektu údajů korektně a zákonným a transparentním způsobem. Na tuto zásadu pak navazuje čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, dle kterého je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek stanovených v písm. a) až f) tohoto ustanovení a pouze v odpovídajícím rozsahu.

Argumentaci obviněného, že mu svědčí právní důvod dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 (souhlas subjektu údajů), neboť se při instalaci předmětného kamerového systému dotazoval na názor majitelů sousedních domů a kolemjdoucích osob, není možné přisvědčit, neboť obviněný z logiky věci nemůže disponovat souhlasem všech osob snímaných na veřejném prostranství, když okruh těchto subjektů je neurčitý a nejedná se o předem určitelné osoby. Stejně tak neobstojí názor obviněného, že předmětné zpracování je ve veřejném zájmu, neboť zpracování osobních údajů ve smyslu článku 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679 je přípustné pouze v případě, kdy je určitý subjekt k takové činnosti zmocněn zvláštním právním předpisem, a to navíc s ohledem na ústavně zakotvené právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (článek 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod).

Obviněnému nesvědčí ani právní důvod zpracování uvedený v článku 6 odst. 1 písm. f), tedy že zpracování osobních údajů je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů. Úřad k tomuto uvádí, že za splnění určitých podmínek právní předpisy nebrání nároku každého občana chránit si nemovitost (včetně pozemku) kamerou. Je však nezbytné, aby kamerový systém sledoval pouze chráněnou nemovitost, popř. přiměřené veřejné prostranství k zajištění bezpečnosti dané nemovitosti (například nastavením kamery tak, aby záznam umožňoval identifikaci případného útočnicka proti plášti budovy nebo oplocení pozemku). Naproti tomu, monitorování veřejného prostranství se záznamem ve větším než naznačeném rozsahu, je obecně nepřiměřené a neodůvodněné. Obviněný v rámci svých četných podání sice namítá

██████████), a tím spáchal přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Správní orgán na základě spisového materiálu dospěl k závěru, že jednání obviněného bylo spácháno přinejmenším ve formě nepřímého úmyslu (§ 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.), neboť obviněný byl nejpozději výzvou Úřadu ze dne 6. listopadu 2019 informován, že rozsah jím pořizovaných záznamů je nepřiměřený, a zároveň byl upozorněn na neoprávněnost jejich neomezeného rozšiřování jednotlivým adresátům (zejména pak médiím), přesto ve svém jednání i po této výzvě pokračoval, tedy věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se při rozhodování o uložení sankce a její výši přihlídnou zejména k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, k povaze, rozsahu a účelu dotčeného zpracování, k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která jim byla způsobena, a k dalším okolnostem porušení stanoveným v tomto článku.

Za porušení základní zásady pro zpracování osobních údajů lze dle čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 uložit správní pokutu až do výše 20 000 000 eur, jedná-li se o podnik, až do výše 4 % z celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší.

Při stanovení sankce tak správní orgán přihlédl, jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání, zejména k tomu, že protiprávní jednání trvalo po delší dobu (minimálně 1 rok), s čímž souvisí i široký rozsah zaznamenaných osobních údajů. Přitěžující okolností je též skutečnost, že obviněný jednal úmyslně, když musel být srozuměn s tím, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Správní orgán přihlédl jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání též k tomu, že obviněný zasílal pořizené audiovizuální záznamy vysokému počtu adresátů. Po souhrnném zhodnocení všech okolností byla pokuta uložena při samé dolní hranici sazby, kterou nařízení (EU) 2016/679 stanoví a která, jak je výše uvedeno, činí 20 000 000 eur.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 3. března 2020

otisk
úředního
razítka

Mgr. Lucie Lakatošová
pověřená řízením přestupkové agendy